

12.10. DVADESET I OSMA NEDJELJA KROZ GODINU

Sv. Mise: 8:30 Ždala, 9:45 Gotalovo, 11:00 Gola

13.10. Ponedjeljak Teofil	19:00 Gola: + Vidica Široki
14.10. Utorak Kalist	19:00 Gola: + Ana Šestak KLANJANJE
15.10. Srijeda Terezija Avilska	18:00 Ždala: + Stjepan Čekada i rod., ob. Pros
16.10. Četvrtak Hedviga	19:00 Gotalovo: + Franjo Šafran, Anka i Stjepan Habuš
17.10. Petak Ignacije	19:00 Gola: + Stjepan i Ana Požgaj
18.10. Subota Luka ev.	19:00 Gola: + ob. Pavlović i Bradić, Katica Benotić, Verica Čani
19.10. DVADESET I DEVETA NEDJELJA KROZ GODINU	8:30 GOTALOVO: + Danijel Hirjanić 9:45 GOLA: župna 11:00 ŽDALA: + Ivan i Željko Lončar - proštenje

Vjeronauk: 3. r – utorak, u 12:30 sati

Hodočašće u Mariju Bistricu – 25.10.2025. Organizira
Udruga umirovljenika Općine Gola. Cijena prijevoza je 20
eura (veliki autobus), 25 eura (mali autobus).

**Župe Sveta Tri Kralja - Gola i Presvetog
Trojstva - Ždala
DVADESET I OSMI NEDJELJA KROZ
GODINU – C
12. listopada 2025.**

Evangelje: Lk 17,11-19

Ne nađe se nijedan koji bi se vratio i podao slavu Bogu, osim ovoga tuđinca.

Čitanje svetog Evanđelja po Luki

Dok je Isus putovao u Jeruzalem, prolazio je između Samarije i Galileje. Kad je ulazio u neko selo, eto mu u susret deset gubavaca. Zaustave se podaleko i zavape: »Isuse, Učitelju, smiluj nam se!« Kad ih Isus ugleda, reče im: »Idite, pokažite se svećenicima!« I dok su išli, očistiše se. Jedan od njih, vidjevši da je ozdravio, vrati se slaveći Boga u sav glas. Baci se ničice k Isusovim nogama zahvaljujući mu. A to bijaše neki Samarijanac. Nato

Isus primijeti: »Zar se ne očistiše deseterica? A gdje su ona deveterica? Ne nađe li se nijedan koji bi se vratio i podao slavu Bogu, osim ovoga tuđinca?« A njemu reče: »Ustani! Idi! Tvoja te vjera spasila!«

Riječ Gospodnja.

Deset gubavaca

Uđimo na čas u dušu onoga desetoga izliječenoga u trenutku kad se vratio i zahvaljuje Gospodinu (Lk 17,16). Tuđinac je, nije naš (ἁλλογενὴς Lk 17,18). Zahvalu izriče ne tek u srcu, nego cijelim bićem, – i tijelom: Boga slavi u sav glas (jakim glasom φωνή μεγάλη Lk 17,15), baca se ničice (Lk 17,16). "Bogu hvala"

– rašireno je i uobičajeno reći u hrvatskom narodu, a ovaj evanđeoski bivši gubavac svojim je zahvaljivanjem (εὐχαριστέω Lk 11,16) jedan od preteča naše Euharistije – našega zahvaljivanja!

Pao je na lice do nogu Isusovih, redovitim izričajem opisuje Evanđelje (Lk 17,16). On priznaje Gospodina i klanja mu se. Zna on da su ga već u svojoj molbi prepoznali kao nadređenoga (ἐπιστάτης Lk 17,13). Isus je za njih gospodar i zapovjednik, ima moć. Uzviknuli su, moleći: eleison (ἐλέησον Lk 17,13) – smiluj se! Razumijemo dobro taj zaziv. Deset muževa, drevni predstavnici cijele zajednice, tim riječima postavljaju temelje onome što mi činimo u početku euharistijskog slavlja. Danas smo jako svjesni kako i najmodernija medicina ističe vrijednost vjere. I liječnik i pacijent svjedoče koliko je za boj s bolešću važan čovjekov duh

i stav srca. Tako još bolje razumijemo Gospodinovu zadnju riječ: “Vjera te tvoja spasila” (Lk 17,19). Vjera je odsudna.

Mučno je bilo evanđeoskom sretniku prije, dok je pogođen gubom bio isključen iz zajednice, nečist, prepušten gorkoj sudbini. Zlopatio se – u jeziku sv. Pavla (2 Tim 2,9). Bolest ga je izjedala. A što se u njegovu umu i u njegovoj savjesti zbivalo? Još je teža ona guba koja mu je dušu napala i nagrizala. Istina, bili su sva deseterica na okupu, ali što vrijedi!? Štoviše, deseterica kao predstavnici potvrđuju da su u cjelini zajednice Božjega naroda svi oboljeli, opterećeni, nečisti! Posve osobno, u vlastitoj duši ovaj je čovjek doživio što se zbiva u njemu kad su poslušali Isusovu zapovijed i krenuli prema svećeniku u Domu Božjemu.

Isus ih je svojim božanskim pogledom vidio i naredio im da pođu (Lk 17,14). Ne samo da je Isus time potvrdio vrijednost onoga Božjeg Zakona, koji do danas prepoznajemo kao dio Staroga zavjet: treba se pokazati svećeniku (Lev 13,7.19). Isus ih, k tome, ujedno šalje u istom smjeru kamo sam ide, u Jeruzalem, presudno mjesto konačnog događaja – Izlaska (ἡ ἔξοδος Lk 9,31), Otkupljenja (λύτρωσις Lk 1,68; 2,38; 21,28). Evanđeoski pacijent osjeća kako Otac nebeski na svoj božanski način daje da rane na koži čudesno iscjeljuju, čirevi se povlače, ružni biljezi na rukama, na nogama, na licu – nestaju. Zacijelo je slično i u nutrini organizma: smrdljivo, gnjilo, trulo tkivo obnavlja se. Ovaj čovjek biva očišćen (καθαρίζω pasiv, Lk 17,14.17), Bog ga liječi (Lk 17,15). Isusov Otac, Vinogradar, evo, čisti lozu (usp. Iv 15,2)! Je li pacijent mogao

zamijetiti kako se – još čudesnije – iz njegova srca i duše povlače nečist i bolne povrede, rak grijeha? Svakako u evanđelju se nalazi važan opis čistoće koja u biblijskom jeziku stoji nasuprot nečistim duhovima (ἀκάθαρτος 6x Lk 4,33.36; 6,18; 8,29; 9,42; 11,24), porobljivačima koji opsjedaju. Otac nebeski daje čistoću za kojom čovjek žudi. “Gdje su devetorica?” – pita Gospodin (Lk 17,17). Prava je zgoda da potaknemo, obodrimo, privučemo primjerom na zajedničko zahvaljivanje – Euharistiju, središte i vrhunac kršćanskoga života! Zato na oltar, na kojemu zahvaljujemo i slavimo njegovu žrtvu, stavljamo i danas svu gubu naših grijeha, naših trpljenja, uvreda i nerazumijevanja. Donosimo iskrenu zahvalu za zdravlje u vremenu teške bolesti, za čistoću duše, za snagu da svoj križ nosimo.